

دکتر متیو اس. هارمون، فیلیپیان: در انجیل عیسی مسیح شاد باشید،

جلسه ۴: پیشرفت انجیل، بخش ۲، فیلیپیان ۱: ۱۸-۲۶

نوشته تد هیلدبرانت BiblicaleLearning.org

من دکتر متیو اس. هارمون هستم در تدریس خود در مورد کتاب فیلیپیان، در انجیل عیسی مسیح شاد باشید. این جلسه ۴، پیشرفت انجیل، بخش ۲، فیلیپیان ۱: ۱۸-۲۶ است.

به جلسه چهارم در دوره ما در مورد فیلیپیان خوش آمدید.

ما به بررسی پیشرفت انجیل ادامه می‌دهیم. این بخش دوم از بخشی است که در واقع از فصل اول، آیه ۱۲ تا فصل اول، آیه ۲۶ ادامه دارد. بنابراین، به عنوان مرور، خوب است که به آنچه در جلسه قبل دیدیم فکر کنیم: پیشرفت بر صحبت‌های پولس در مورد پیشرفت انجیل در شرایط گذشته و حال اوست. انجیل. تمرکز در فیلیپیان ۱: ۱۲-۱۸.

و بنابراین ما به این فکر کردیم که چگونه پولس به این نقطه می‌رسد که تمام شرایط زندگی خود را از دریچه‌ی این که چگونه این امر انجیل را پیش می‌برد، ارزیابی می‌کند؟ و این زمینه را برای ادامه‌ی این متن فراهم می‌کند. و ما به فیلیپیان و بخش آخر آیه ۱۸ خواهیم پرداخت و آیه ۲۶ را خواهیم خواند. پولس می‌نویسد: بله، و من شاد خواهم شد زیرا ۱ می‌دانم که از طریق دعاها شما و کمک روح عیسی مسیح، این امر به نجات من منجر خواهد شد، زیرا انتظار و امید مشتاقانه‌ی من این است که به هیچ وجه شرمنده نشوم، بلکه اکنون با شجاعت کامل، مانند همیشه، مسیح در بدن من جلال یابد، چه با زندگی و چه با مرگ.

زیرا برای من، زیستن مسیح است و مردن سود. اگر قرار باشد در جسم زندگی کنم، این به معنای کار پربار برای من است. با این حال، نمی‌توانم بگویم کدام را انتخاب خواهم کرد.

من بین این دو سخت گرفتارم. آرزوی من این است که از این دنیا بروم و با مسیح باشم، زیرا این بسیار بهتر است. اما ماندن در جسم شما ضروری‌تر است.

با اطمینان از این موضوع، می‌دانم که برای پیشرفت و شادی شما در ایمان، خواهم ماند و با شما خواهم بود. تا در من به خاطر آمدن دوباره من نزد شما، دلیل کافی برای فخر در مسیح عیسی داشته باشید. بنابراین، پیشرفت انجیل، بخش ۲.

و این هشت یا هشت آیه آخر یا همین حدود. پس بیایید کمی در مورد کاری که پولس اینجا انجام می‌دهد فکر کنیم. دوباره، تمرکز از شرایط گذشته و حال او به آینده تغییر می‌کند.

آینده برای پولس چه چیزی را در بر دارد؟ و همانطور که او در مورد این صحبت می‌کند، اگر دوباره به آیه ۱۹ نگاه کنید، می‌گوید، می‌دانم که از طریق دعاها شما و کمک روح عیسی مسیح، این به رستگاری من منجر خواهد شد. است که در همه جای دیگر نامه‌های پولس Soteria بنابراین وقتی به این کلمه فکر می‌کنید، زیرا در یونانی، این کلمه به عنوان نجات ترجمه شده است. و بنابراین سوال این است که پولس در اینجا چه چیزی را در نظر دارد؟ آیا او در مورد رهایی از زندان صحبت می‌کند، یا در مورد رستگاری، در مورد رستگاری معنوی در روز آخر؟ و بنابراین ما با چند نکته برای بررسی این موضوع شروع خواهیم کرد.

نکته اول این است که توجه داشته باشیم که هر جای دیگری که پولس از این کلمه یونانی استفاده می‌کند، به نجات معنوی یا ابدی اشاره دارد. و بنابراین، این نکته بسیار مهمی است که باید در نظر داشته باشیم، حتی وقتی که به نحوه استفاده پولس از آن در اینجا فکر می‌کنیم. این بدان معنا نیست که پولس نمی‌توانسته از این کلمه با معنای متفاوتی استفاده کند، اما به ما می‌گوید که الگوی کلی او بسیار واضح است که این کلمه معنای نجات معنوی را دارد.

به معنای نجات معنوی، so-and-so، نکته دومی که باید در نظر داشت این است که پولس همیشه از فعل هم‌ریشه استفاده می‌کند. آن فعل همیشه معنای آن را دارد. در واقع، اگر پولس بخواهد درباره‌ی رهایی از خطر فیزیکی یا چیز دیگری صحبت کند، از فعل یونانی متفاوتی برای انجام آن استفاده می‌کند.

و بنابراین، این الگو، مدرک دیگری است که به نظرم باید در ذهن داشته باشیم. سوم، می‌خواهم به زبان آخرالزمانی در آیه ۲۸ توجه کنید. پس به آن نگاه کنید و به خواندن من گوش دهید.

پولس می‌گوید، این انتظار و امید مشتاقانه من است که هرگز شرمنده نخواهم شد. بلکه با شجاعت کامل، اکنون مانند همیشه، مسیح در بدن من جلال خواهد یافت، چه با زندگی و چه با مرگ. و بنابراین، این زبان انتظار مشتاقانه اغلب در متن برای صحبت در مورد واقعیت‌های آخرالزمانی، در مورد آینده، در مورد داوری نهایی یا حفاظت نهایی همه چیز استفاده می‌شود.

همچنین، آن زبان امید - شما به این فکر می‌کنید که چگونه این اصطلاح در زمینه واقعیت‌های آخرالزمانی استفاده می‌شود. و حتی آن زبان به هیچ وجه شرمنده نبودن، ما اغلب به سمت ایده شرم گرایش پیدا می‌کنیم، مثلاً، اوه، من در مورد چیزی در زمان حال خجالت می‌کشم. اما مرتباً وقتی عهد جدید در مورد ایده شرمنده نبودن صحبت می‌کند، روز آخر را در نظر دارد، حضور در پیشگاه خدا در داوری و شرمنده نبودن در حضور او.

و بنابراین من فکر می‌کنم که زبان آخرالزمانی نیز در آنچه در اینجا به عنوان نجات معنوی یا نهایی در نظر گرفته می‌شود، نقش دارد. نکته دیگری که باید در نظر گرفت این است که به نظر می‌رسد پولس زبان ایوب فصل ۱۳، آیه ۱۶ را تکرار می‌کند. عبارت «این برای نجات من نتیجه خواهد داد»، دقیقاً همان پنج کلمه‌ای است که در ایوب ۱۳:۱۶ یافت می‌شود.

جایی که ایوب در مورد تبرئه شدن در برابر خدا هنگام ایستادن در برابر او در داوری صحبت می‌کند. و بنابراین اگر پولس، همانطور که من فکر می‌کنم او این کار را می‌کند، عمداً این زبان را از ایوب قرض گرفته است، و در ایوب به ایستادن در برابر خدا در روز آخر اشاره دارد، پس منطقی به نظر می‌رسد که نتیجه بگیریم که با توجه به تمام آن شواهد از نظر کاربرد کلمه و این پژواک از ایوب، آنچه پولس در اینجا در نظر دارد، نجات معنوی ابدی است، نه صرفاً رهایی از حبس. و بنابراین وقتی به این آیه برمی‌گردیم، اگر دوباره آن را بخوانیم، می‌توانیم آن را با ایمان اینگونه ترجمه کنیم، زیرا می‌دانم که از طریق دعا‌های شما و کمک روح عیسی مسیح، این امر در روز آخر به نجات من منجر خواهد شد.

به عبارت دیگر، پولس متقاعد شده است که در ایمان خود پایدار خواهد ماند. اینکه او همچنان به عیسی ایمان خواهد داشت و در روز آخر در مقابل خداوند خواهد ایستاد و شرمنده نخواهد شد. و اینکه مسیر پایداری او در ایمان استوارش به عیسی چیزی نیست که فقط به خودش واگذار شده باشد.

در واقع، پولس دو عنصر یا وسیله مختلف را برای پایداری در ایمانش تا به آخر بیان می‌کند. اولین مورد، دعا‌های «مؤمنان است. بنابراین، پولس دوباره در آیه ۱۹ می‌نویسد:» از طریق دعا‌های شما و یاری روح عیسی مسیح

، بنابراین، وقتی به این موضوع فکر می‌کنید، این موضوع قابل توجه است. پولس می‌گوید که دعای فیلیپیان برای او بخشی از وسیله‌ای است که خداوند از آن برای حفظ و ترغیب پولس به پایداری در ایمانش به عیسی تا به آخر، حتی در مواجهه با محاکمه برای زندگی‌اش، استفاده خواهد کرد. بنابراین، این اولین بخش از استقامت، از ابزارهای استقامت است.

اما مورد دوم نیز در آنجا ذکر شده است. کمک روح القدس. کمک روح القدس.

و بنابراین، پولس اذعان می‌کند که بله، او مسئول اعتماد، ایمان و ادامه اعتماد به عیسی است. و با این حال، خدا از دعا‌های قوم خود و کار روح القدس استفاده می‌کند تا او را توانمند سازد تا تا انتها به مسیح اعتماد کند. حال، چیزی وجود دارد که اساساً در متن انگلیسی غیرممکن است، اما متن یونانی در اینجا به ما کمک می‌کند.

در متن یونانی اینجا، روشی که پولس این را می‌نویسد این است که از یک حرف تعریف مشخص برای کنترل هر دو برای پوشش the اسمی که اینجا استفاده می‌کند، استفاده می‌کند. و بنابراین، این به این معنی است که او از کلمه

دعاها و کمک استفاده می‌کند. شما می‌گویید، خب، خب که چی؟ خب، در یونانی، این روشی برای پیوند نزدیک دو مورد به هم و گفتن اینکه آنها اساساً یک کل واحد هستند، می‌باشد.

آنها هنوز از هم متمایز هستند، اما با هم کار می‌کنند. آنها باید در مشارکت با هم درک شوند. و بنابراین، ایده‌ای که به نظر می‌رسد پدیدار می‌شود این است که وقتی ما برای برادران و خواهران خود دعا می‌کنیم، خداوند با کمک روح به مؤمن دیگری برای استقامت، به آن دعاها پاسخ می‌دهد.

و بنابراین، این یک دلگرمی باورنکردنی برای ماست که دعاهايمان مستجاب خواهد شد. دعاهاى ما توسط خداوند شنیده خواهد شد، و او قرار است با کمک روح خدا ما را قادر سازد تا در روز آخر تا انتها استقامت کنیم. و این اعتماد اوست، صرف نظر از اینکه آزمایش او چگونه پیش خواهد رفت.

متوجه می‌شوید که او در آیه ۲۰ می‌گوید که انتظارش این است که مسیح در بدن من، چه با زندگی و چه با مرگ، جلال یابد. اینکه صرف نظر از اینکه محاکمه‌اش در حضور قیصر چگونه پیش برود، او اطمینان دارد که مسیح جلال خواهد یافت. بنابراین، این اطمینان پولس است.

او اطمینان دارد که تا پایان استقامت خواهد کرد، تا حدی به این دلیل که می‌داند فیلیپیان دعا می‌کنند و به این دلیل که خدا قدرت روح‌القدس را برای حفظ اعتماد او به مسیح فراهم خواهد کرد. و سپس، اگر به آیه ۲۱ نگاه کنید، این یکی از آن کلمات ربط مفید در هر متنی است. بنابراین، پس از اینکه در پایان آیه ۲۰ می‌گوید، چه با زندگی و چه با مرگ

و سپس می‌گوید، برای. بنابراین، ایده‌ای که وجود دارد این است که زمینه یا دلیل این اطمینان او، همانطور که در آیه بیان می‌کند، این است که برای من، زیستن مسیح است و مردن سود. و بنابراین، می‌خواهم روی این جمله مکتب ۲۱. کنیم، زیرا اگر با فیلیپیان آشنا هستید، احتمالاً قبلاً این عبارت را شنیده‌اید.

و با این حال، فکر می‌کنم گاهی اوقات ما مکتب نمی‌کنیم و در مورد اینکه منظور پولس از اینکه می‌گوید زندگی کردن، مسیح است، چیست، درنگ نمی‌کنیم؟ و در واقع، در متن یونانی، این حتی با تأکید بیشتری آمده است. زندگی کردن، مسیح است. مردن، سود بردن.

این یک ترجمه‌ی خشک و بی‌روح از نحوه‌ی خواندن متن یونانی است. و بنابراین، بسیار تأثیرگذار و تأکیدی است.

این تقریباً به صورت ضرب‌المثل بیان می‌شود. خب، منظور پولس چیست؟ خب، می‌خواهم وقتی به فیلیپیان ۳ می‌رسیم، مراقب باشم که از آن استفاده نکنم. اما فکر می‌کنم بینش‌هایی از فیلیپیان ۳، آیات ۷ تا ۱۴ وجود دارد که به روشن شدن منظور پولس از «زیستن مسیح‌گونه» کمک می‌کند. بنابراین، من قصد دارم چهار بینش از فیلیپیان ۳، آیات ۷ تا ۱۴ را برجسته کنم.

در آن متون، در آن آیات، پولس می‌خواهد بگوید که شناخت مسیح بالاترین هدف زندگی است. او می‌خواهد تأکید کند که هدف نهایی زندگی‌اش شناخت مسیح است. و این شناخت فقط یک درک فکری از اینکه عیسی کیست، نیست.

این رابطه‌ای است؛ پویا است؛ یک شناخت عمیق است. این در همان مسیری است که عهد عتیق در مورد شناخت خدا از قوم خود صحبت می‌کند. این یک پویایی رابطه‌ای است.

و بنابراین، وقتی پولس از زیستن به سبک مسیح صحبت می‌کند، به نظر من، حداقل تا حدی این ایده را دارد که شناخت مسیح بالاترین هدف زندگی اوست. دوم، به دست آوردن مسیح ارزش از دست دادن همه چیز را دارد. از جمله چیزهایی که قبلاً به عنوان سود در نظر گرفته می‌شدند.

بنابراین، ایده «زیستن در مسیح» به این معنی است که اگر او بالاترین هدف زندگی ماست، شناخت او بالاترین هدف ماست، پس باید حاضر باشیم هر چیز دیگری را که ممکن است مانع رسیدن به مسیح، شناخت مسیح، شناخت عمیق‌تر او شود، کنار بگذاریم. حتی چیزهایی که به خودی خود چیزهای خوبی هستند. و وقتی به فیلیپیان ۳ برسیم، بیشتر در مورد آن صحبت خواهیم کرد. سوم، شناخت مسیح به معنای سهم شدن در قدرت رستخیز او و شرم رنج‌های اوست.

بنابراین، شناخت مسیح از برخی جهات به معنای پیروی از ردپای اوست، نه تنها از نظر قدرت رستاخیز او، بلکه در نهایت چنان با او یکی شدن که ممکن است به این معنی باشد که در این قلمرو زمینی، از مردم به خاطر یکی شدن با او شرمساری را تجربه کنیم. و سپس چهارم، در این قسمتی که بعداً در این دوره خواهیم دید، مسیح به پولس تمسک کرده است، که او را بر آن می‌دارد تا به مسیح تمسک کند. بنابراین، من فکر می‌کنم همه اینها کمی به ما بینش می‌دهند که منظور پولس از اینکه می‌گوید، زندگی کردن مسیح است، چیست.

حالا می‌خواهم در مورد دو متن دیگر صحبت کنم که می‌توانند تا حدودی منظور پولس را روشن کنند. اولین آنها غلاطیان ۲، آیه ۲۰ است، جایی که پولس در مورد مصلوب شدن با مسیح صحبت می‌کند. اینکه ما در مرگ او شریک هستیم و او دیگر زندگی نمی‌کند، بلکه مسیح در او زندگی می‌کند.

و در نتیجه آن، زندگی‌ای که اکنون دارد، با ایمان به پسر خدا، که او را دوست دارد و خود را برای او فدا کرده است، زندگی می‌کند. و سپس یک متن دیگر که می‌تواند کمی روشن‌تر باشد، دوم قرنتیان ۵، آیه ۱۷ است، جایی که پولس در مورد این واقعیت می‌نویسد که ایمانداران در مسیح، خلقتی جدید هستند. بنابراین، من فکر می‌کنم همه این چیزها به نوعی زوایای مختلفی از منظور پولس را روشن می‌کنند وقتی می‌گوید، زندگی مسیح است و مردن سود

حالا، ما در مورد اینکه مردن سود است صحبت نکردیم، کمی بعد به آن خواهیم پرداخت. اما بیایید آنچه را که اینجا به آن رسیده‌ایم خلاصه کنیم. وقتی پولس به زندگی کردن به عنوان مسیح فکر می‌کند، فکر می‌کنم این چهار نکته اساسی را در ذهن دارد.

مسیح در پولس زندگی می‌کند. و چون پولس در مسیح است، او خلقتی تازه است. و ایمان به مسیح، زندگی او را تقویت می‌کند.

و اینکه مسیح هدف و غایت نهایی این زندگی است. فکر می‌کنم این حداقل خلاصه‌ای از آن است. شاید همه جنبه‌ها را در بر نگیرد، اما وقتی پولس می‌گوید، برای زندگی، مسیح

این چیزی است که او در ذهن دارد. حالا، او همچنین می‌گوید، مردن، سود بردن. و او این را در اصل با گفتن این جمله توضیح می‌دهد که، ببینید، اگر من بمیرم، می‌توانم مسیح باشم.

و بنابراین به این معناست که مردن سود است. اما تمرکز در این بخش عمدتاً بر ادامه زندگی او به عنوان مسیح است. اما این چیزی را که او تقریباً به عنوان این نوع معضل ارائه می‌دهد، معرفی می‌کند.

این نوع انتخاب، می‌دانید، انتخاب سختی است که او اینجا باید انجام دهد. او دوباره در آیه ۲۳ می‌گوید، من بین این دو به شدت گیر افتاده‌ام. به عبارت دیگر، بین زندگی کردن و مردن

او می‌گوید، بین، من بین این دو گیر کرده‌ام. آرزوی من این است که بروم و با مسیح باشم. چون این خیلی بهتر است.

اما به نظر شما، ماندن در جسم ضروری‌تر است. و بنابراین، اگر به معضل پولس فکر کنیم، بله، ممکن است فکر کنیم، از یک طرف، اگر او در محاکمه‌اش تبریته شود، می‌تواند به خدمت پربار خود ادامه دهد.

و این ما را به بخش قبلی پیوند می‌دهد که در آن قلب تپنده‌ی پولس پیشرفت انجیل است. اگر بتوانم تبریته شوم، به خدمت ادامه خواهم داد و انجیل به پیشرفت خود ادامه خواهد داد. از سوی دیگر، او می‌گوید، اگر من اعدام شوم، او می‌تواند برود و با خداوند باشد.

و این حتی بهتر است. زیرا او مستقیماً در حضور خود خداوند عیسی مسیح خواهد بود. و نکته جالب توجه این است که کاری که پولس در اینجا انجام می‌دهد این است که این موضوع را به عنوان یک موقعیت برد-باخت مطرح نمی‌کند.

او این را به عنوان یک موقعیت برد-برد مطرح می‌کند. اگر من تبریته شوم، عالی است، خدمت بیشتری خواهم کرد. انجیل پیشرفت می‌کند. من شاهد خواهم بود که افراد بیشتری به عیسی ایمان می‌آورند.

من شاهد تأسیس و گسترش کلیساهای بیشتری و انتشار انجیل به ملت‌ها خواهم بود. و اگر اینطور نشود، من با مسیح خواهم بود. مستقیماً در حضور او خواهم بود.

و بنابراین این چیزی است که او به عنوان دوراهی خود مطرح می‌کند. حالا، فکر می‌کنم مهم است که یک قدم به عقب برداریم و تأکید کنیم که فکر نمی‌کنم پاول فکر کند که واقعاً حق انتخاب دارد. فکر می‌کنم او اینجا در مورد ترجیحات شخصی خود صحبت می‌کند.

فکر نمی‌کنم منظورش این باشد که خدا به من حق انتخاب داده است. پاول، تو می‌توانی انتخاب کنی که زنده بمانی یا بمیری. فکر نمی‌کنم پاول این را بگوید.

فکر می‌کنم پاول به سادگی می‌گوید، وقتی صحبت از ترجیحات من می‌شود، وقتی صحبت از چیزی می‌شود که می‌خواهم، چیزی که حتی می‌خواهم از نظر نتیجه برایش دعا کنم، این معضلی است که من با آن دست و پنجه نرم می‌کنم. و پاول به جای اینکه آن را به عنوان یک موقعیت برد یا باخت در نظر بگیرد، آن را به عنوان یک موقعیت برد یا حتی برد بزرگتر در نظر می‌گیرد. و در نتیجه، پاول به جای اینکه در آن غرق شود، آن را به چیزی تبدیل می‌کند و به این نتیجه می‌رسد که، صرف نظر از هر اتفاقی که بیفتد، من در نهایت در سمت برنده قرار خواهم گرفت.

خب، پولس چه نتیجه‌ای می‌گیرد؟ این نتیجه‌گیری اوست. اول از همه، قبل از اینکه به نتیجه‌گیری واقعی او برسیم، می‌گوید که می‌خواهم توجه کنید که او در تفکرش چقدر دیگران را در نظر می‌گیرد. او دوباره می‌گوید، می‌دانید، من می‌توانم با مسیح زندگی کنم تا بمیرم تا سود ببرم.

اگر من جدا شوم و با مسیح باشم، بهتر است. به عبارت دیگر، از نظر خودخواهانه، می‌توانم تصور کنم که از این خیلی بیشتر لذت می‌برم. با این حال، او در اینجا در آیه ۲۴ از این عبارت استفاده می‌کند؛ به خاطر شما، ماندن و ادامه دادن برای پیشرفت و شادی در ایمان ضروری‌تر است.

و من می‌خواهم که این را بایگانی کنید، زیرا آنچه پولس الگو قرار می‌دهد، در واقع همان چیزی است که او بعداً در نامه‌اش از فیلیپیان می‌خواهد که انجام دهند. او از فیلیپیان می‌خواهد که نه تنها منافع خود، بلکه منافع دیگران را نیز در نظر بگیرند. و سپس او در مورد الگو قرار دادن آن توسط مسیح صحبت خواهد کرد.

و بنابراین پولس از قبل آن نوع طرز فکر فداکارانه را که نیازهای دیگران را بر ترجیحات و آسایش شخصی خود مقدم می‌دارد، پیش‌بینی می‌کند. بنابراین کاملاً دیگران محور است. بنابراین پولس نتیجه می‌گیرد که خداوند کار بیشتری برای او دارد، چه در میان فیلیپیان و چه در میان دیگران.

و بنابراین او هدف خود را تعیین می‌کند. دوباره به پیشرفت انجیل در میان فیلیپیان و رشد و شادی آنها در ایمان توجه کنید. حال، دوباره، گاهی اوقات ترجمه‌های انگلیسی ما می‌توانند برای انتقال برخی از نکات اتصال مشکل داشته باشند.

اما می‌خواهم به فصل اول، آیه ۱۲ برگردید. و وقتی پولس در ابتدای این متن می‌نویسد، آنچه برای من اتفاق افتاده است، واقعاً به پیشرفت انجیل کمک کرده است. این واقعاً همان زبانی است که ما در یونانی فکر می‌کردیم، همانطور که در اینجا در آیه ۲۵ می‌بینیم، وقتی که او برای پیشرفت و شادی شما در ایمان می‌نویسد.

بنابراین در واقع، این اساساً مانند یک اثر شمول یا درون‌برانتز است که در آن نویسنده ایده‌ای را در ابتدای یک بخش یا یک متن معرفی می‌کند. و سپس در پایان به آن برمی‌گردد تا آن را به عنوان یک واحد ادبی متمایز مشخص کند. و من فکر می‌کنم این چیزی است که ما اینجا در فیلیپیان ۱ داریم.

و بنابراین پولس می‌گوید که او برای پیشرفت و شادی آنها در ایمان خواهد ماند. من فکر می‌کنم او همچنین در اینجا خاطرنشان می‌کند که می‌توانیم از این نتیجه بگیریم که وقتی صحبت از ایده پیشرفت در ایمان می‌شود، کمتر به کمیت ایمان فرد مربوط می‌شود و بیشتر به آگاهی روزافزون از کفایت شخص و کار مسیح برای بخشش و تبدیل ما مربوط می‌شود. من فکر می‌کنم گاهی اوقات ما در مورد ایده ایمان بیش از حد به معنای کمی فکر می‌کنیم، انگار که ایمان یک کمیت است، انگار مایعی در یک لیوان یا ظرفی است که برای ریختن آن به مقدار بیشتری نیاز داریم.

و با این حال، می‌دانید، عیسی چیزهایی می‌گوید مثل اینکه، اگر به اندازه یک دانه خردل ایمان داشته باشید، می‌توانید به آن کوه بگویید که بلند شود و خود را در اقیانوس بیندازد. خب، و بنابراین به نظر می‌رسد که مسئله آنقدرها هم کمیت ایمان فرد نیست. بلکه ایده تشخیص کفایت موضوع ایمانی است که به آن ایمان می‌آورید.

و بنابراین پولس می‌خواهد شاهد رشد ایمان فیلیپیان به مسیح باشد. و در نهایت، هدف نهایی او جلال مسیح است وقتی که دوباره برای دیدن آنها بازی گردد. اگر به فصل اول، آیه ۲۶ نگاه کنید، او می‌گوید، تا شما به خاطر آمدن دوباره من نزد شما، در مسیح عیسی به وفور در من فخر کنید.

بنابراین چیزی که به نظر می‌رسد پولس تصور می‌کند این است که وقتی او دوباره با فیلیپیان متحد شود، این تجدید دیدار شادی‌بخش خواهد بود. و بله، از اینکه آنها دوباره با هم هستند، شادی وجود خواهد داشت. اما پولس می‌گوید من می‌خواهم شما به مسیح افتخار کنید یا به او افتخار کنید یا از او لذت ببرید زیرا من با شما برگشته‌ام، زیرا او کسی است که قرار است این اتفاق بیفتد.

او کسی است که در مرکز این ماجرا قرار دارد. بنابراین این نتیجه‌گیری پولس است. پس بیایید یک قدم به عقب برداریم. و در مورد تصویر کلی این متن خاص فکر کنیم.

بنابراین در اینجا در فصل اول، آیات ۱۸ تا ۲۶، می‌توانیم آن را به این صورت خلاصه کنیم که پیشرفت انجیل باید نحوه ارزیابی برنامه‌ها و ترجیحات آینده ما را شکل دهد. بنابراین این تأکیدی است که از نیمه دوم این متن دریافت می‌کنیم. پس چطور است که کمی بیشتر به عقب برگردیم و به کل فصل اول، آیات ۱۲ تا ۲۶ نگاه کنیم؟ فکر می‌کنم می‌توانیم آن را به این شکل خلاصه کنیم و جوهره آنچه پولس می‌گوید را درک کنیم.

ایده اصلی این آیات را می‌توان اینگونه خلاصه کرد که پیشرفت انجیل باید نحوه ارزیابی ما از شرایطمان را شکل دهد. بنابراین گذشته، حال یا آینده اهمیتی ندارد. پیشرفت انجیل باید دریچه‌ای باشد که از طریق آن شرایط خود را ارزیابی می‌کنیم.

می‌توانیم ببینیم که این متن به دو بخش مجزا تقسیم می‌شود. بخش اول این است که انجیل زمانی پیشرفت می‌کند که ما مسیح را موعظه کنیم. بنابراین این بخش بر حال و گذشته پولس متمرکز است.

و او تأکید می‌کند که چگونه انجیل وقتی به گمشدگان موعظه می‌شود، پیشرفت می‌کند. و سپس، ثانیاً، انجیل وقتی پیشرفت می‌کند که مؤمنان برای موعظه مسیح جسارت پیدا می‌کنند. بنابراین انجیل وقتی پیشرفت می‌کند که ما مسیح را موعظه کنیم.

و دوم اینکه، وقتی ما مسیح را بالاتر از هر چیز دیگری گرامی بداریم، انجیل پیشرفت می‌کند. و بنابراین ما این را در حالی می‌بینیم که پولس در حال تأمل در مورد امکانات آینده خود است. در ادامه چه اتفاقی خواهد افتاد؟ و بنابراین من این را، در آیات ۱۸ تا ۲۱ به عنوان گرامی داشتن مسیح بالاتر از هر چیز دیگری که باعث پایداری در ایمان تا انتها می‌شود، می‌بینم.

و در آخر، گرامی داشتن مسیح بیش از هر چیز دیگری، خدمت ایثارگرانه به دیگران را ممکن می‌سازد. بنابراین، این نمای کلی فیلیپیان ۱:۱۲-۲۶ است. و بنابراین می‌خواهم این جلسه خاص را با چند نکته در مورد کاربرد با استفاده از پل چهارگانه‌مان در اینجا به پایان برسانم.

اول از همه، خدا می‌خواهد ما چه فکری کنیم یا چه چیزی را درک کنیم؟ اینکه خدا زندگی و شرایط من را کنترل می‌کند، بنابراین می‌توانم به او اعتماد کنم. و باز هم، می‌خواهم تأکید کنم که پولس این را از روی راحتی یک صندلی راحتی کنار دریاچه یا ساحل که امواج به پاهایش می‌خندند، نمی‌گوید. او فقط در حالت آرامش و راحتی کامل است.

و او این را در حالی می‌گوید که به یک سرباز رومی زنجیر شده است. و منتظر است تا در حضور امپراتور شهادت دهد کسی که در سطح زمینی تصمیم خواهد گرفت که آیا پولس زنده بماند یا بمیرد. و بنابراین قبل از اینکه این نوع حقیقت را رد کنیم، چون خب، گفتن این حرف برای پولس آسان است.

در واقع، نه، اینطور نبود. گفتنش برایش آسان نبود. او این را در بحبوحه شرایط سخت و دشوار و تهدیدکننده زندگی می‌گوید.

و بنابراین من فکر می‌کنم می‌توانیم از پولس یاد بگیریم که خدا زندگی و شرایط ما را کنترل می‌کند تا بتوانیم او را بشناسیم. دوم، ایمان داشته باشیم. ما باید واقعاً ایمان داشته باشیم که زندگی مسیح است و مردن سود

خیلی راحت می‌شود که این نوع آیات به یاد ماندنی، چون برای ما خیلی آشنا هستند، تقریباً جذابیت خود را از دست بدهند. بله، زندگی کردن مسیح است و مردن سود. وقتی صحبت از باور واقعی به اینکه زندگی کردن مسیح است و مردن سود، می‌شود، مکث کنید و در مورد پیامدهای آن فکر کنید. این چگونه قرار است نحوه زندگی روزمره من را شکل دهد؟ سوم، میل و اشتیاق.

من فکر می‌کنم خدا می‌خواهد ما مشتاق دیدن زندگی به شکلی باشیم که مسیح در انتظار روز آخر جلال یابد. آیا در این متن متوجه شدید که پولس چگونه نگران بزرگ شدن مسیح در بدنش است، چه از طریق زندگی و چه از طریق مرگ؟ و سپس وقتی صحبت از اتحاد مجدد با فیلیپیان می‌شود، نگرانی او چیست؟ من می‌خواهم فیلیپیان به مسیح افتخار کنند یا به او ببالند. و بنابراین حتی در بحبوحه این، هدف پولس بزرگ کردن زیبایی و جلال عیسی مسیح است.

بنابراین وقتی مردم آنچه را که او از سر گذرانده می‌شنوند و می‌بینند و تمام سختی‌هایی را که از سر گذرانده تجربه می‌کنند، همانطور که او آن واقعیت‌ها را تجربه می‌کند، می‌خواهد مردم از آن فاصله بگیرند و بگویند، مگر پولس بزرگ نیست، اما آیا مسیح بزرگ نیست؟ و من فکر می‌کنم این متن ما را به سمتی هدایت می‌کند که باید آرزویش را داشته باشیم. و در نهایت، چه باید بکنیم؟ فکر می‌کنم خوب است که در مورد یک شرایط خاص در زندگی خود تأمل کنیم و در نظر بگیریم که چگونه انجیل می‌تواند از طریق آن پیشرفت کند. این به طور خودکار به این معنی نیست که ما دقیقاً متوجه خواهیم شد که خدا چه برنامه‌ای دارد و چگونه می‌خواهد انجیل را از طریق این پیشرفت دهد.

اما فکر می‌کنم ارزشش را دارد که در مورد اینکه آیا این یک بیماری است، آیا یک مشکل اقتصادی است، آیا یک درگیری رابطه‌ای است یا هر چیز دیگری که ممکن است خداوند به زندگی شما وارد کرده باشد، تأمل کنیم. برای ما زمانی را صرف فکر کردن به این موضوع کنید که، خداوند، چگونه ممکن است تصمیم به پیشبرد انجیل بگیرد؟ آیا این به من فرصتی می‌دهد تا انجیل را با کسی که مسیح را نمی‌شناسد به اشتراک بگذارم یا شاید برای دیگران که واقعیت‌های مشابهی را تجربه می‌کنند، در هر صورت، دلگرمی باشد. فکر می‌کنم از این متن، برای قلب و ذهن و روح ما خوب است، که در مورد یک شرایط خاص که به ویژه شاید سخت یا دشوار باشد تأمل کنیم و دعا کنیم و در مورد آن تأمل کنیم خداوند، چگونه قرار است از این شرایط خاص برای پیشبرد انجیل استفاده کنی؟ بنابراین این جلسه شماره چهار در مورد پیشرفت انجیل است.

وقتی برای جلسه پنجم برمی‌گردیم، خواهیم دید که پولس چگونه استدلال خود را پیش می‌برد و متن نامه را آغاز می‌کند.

«این دکتر متیو اس. هارمون است که در حال تدریس در مورد کتاب فیلیپیان، «در انجیل عیسی مسیح شاد باشید است. این جلسه ۴، «پیشرفت انجیل»، بخش ۲، فیلیپیان ۱:۱۸-ب-۲۶ است.